

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 12. marca 2014*

„Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi proti Siriji — Zamrznitev sredstev — Vpis posameznika na seznam oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi — Osebne vezi s člani režima — Pravica do obrambe — Pravica do poštenega sojenja — Obveznost obrazložitve — Dokazno breme — Pravica do učinkovitega sodnega varstva — Sorazmernost — Lastninska pravica — Pravica do spoštovanja zasebnosti“

V zadevi T-202/12,

Bušra Al Asad, stanujoča v Damasku (Sirija), ki jo zastopata G. Karouni in C. Dumont, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopata G. Étienne in M.-M. Joséphidès, zastopnika,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti, prvič, Izvedbenega sklepa Sveta 2012/172/SZVP z dne 23. marca 2012 o izvajanju Sklepa 2011/782/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Siriji (UL L 87, str. 103), drugič, Sklepa Sveta 2012/739/SZVP z dne 29. novembra 2012 o omejevalnih ukrepih proti Siriji in razveljavitvi Sklepa 2011/782/SZVP (UL L 330, str. 21), tretjič, Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 363/2013 z dne 22. aprila 2013 o izvajanju Uredbe (EU) št. 36/2012 o omejevalnih ukrepih proti Siriji (UL L 111, str. 1, in popravek v UL 2013, L 127, str. 27) in, četrtič, Sklepa Sveta 2013/255/SZVP z dne 31. maja 2013 o omejevalnih ukrepih proti Siriji (UL L 147, str. 14) v delu, v katerem se nanašajo na tožečo stranko,

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi H. Kanninen, predsednik, G. Berardis (poročevalec) in C. Wetter, sodnika,

sodna tajnica: C. Kristensen, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 12. septembra 2013,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka, Bušra Al Asad, je sirijska državljanka, sestra predsednika Sirske arabske republike Bašarja Al Asada in žena, sedaj vdova, nekega drugega člana sirske vlade Asifa Šokata.
- 2 Svet Evropske unije je na podlagi člena 29 PEU 9. maja 2011 sprejel Sklep 2011/273/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Siriji (UL L 121, str. 11).
- 3 Člen 3(1) tega sklepa določa, da države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da osebam, odgovornim za nasilno zatiranje civilnega prebivalstva v Siriji, in osebam, povezanim z njimi, ki so navedene na seznamu v Prilogi k temu sklepu, preprečijo vstop na svoja ozemlja ali tranzit preko svojih ozemelj.
- 4 Člen 4(1) Sklepa 2011/273 določa, da se zamrznejo vsa sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo osebam, odgovornim za nasilno zatiranje civilnega prebivalstva v Siriji, ter z njimi povezanim fizičnim ali pravnim osebam in subjektom, so v njihovi lasti, z njimi razpolagajo ali so pod njihovim nadzorom. Podrobna pravila te zamrznitve so določena v preostalih odstavkih tega člena.
- 5 V skladu s členom 5(1) Sklepa 2011/273 Svet sestavi seznam teh oseb.
- 6 Svet je poleg tega na podlagi člena 215(2) PDEU in Sklepa 2011/273 sprejel Uredbo (EU) št. 442/2011 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Siriji (UL L 121, str. 1). Člen 4(1) te uredbe določa, da se zamrznejo vsa sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo fizičnim ali pravnim osebam, subjektom in organom iz Priloge II, so v njihovi lasti, posesti ali s katerimi ti razpolagajo.
- 7 Sklep 2011/273 je bil nadomeščen s Sklepom Sveta 2011/782/SZVP z dne 1. decembra 2011 o omejevalnih ukrepih proti Siriji in razveljavitvi Sklepa 2011/273 (UL L 319, str. 56).
- 8 Člena 18(1) in 19(1) Sklepa 2011/782 ustrezata členoma 3(1) in 4(1) Sklepa 2011/273, v njima pa je dodano, da se omejevalni ukrepi, ki jih določata, uporabljajo tudi za osebe, ki imajo od režima koristi ali ga podpirajo.
- 9 Uredbo št. 442/2011 je nadomestila Uredba Sveta (EU) št. 36/2012 z dne 18. januarja 2012 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Siriji in razveljavitvi Uredbe št. 442/2011 (UL L 16, str. 1).
- 10 Z Izvedbenim sklepom Sveta 2012/172/SZVP z dne 23. marca 2012 o izvajanju Sklepa 2011/782 (UL L 87, str. 103) je bilo na seznam v Prilogi I k Sklepu 2011/782 dodano ime tožeče stranke z naslednjo obrazložitvijo:

„Sestra Bašarja al Asada in žena Asifa Šokata, namestnika poveljnika varnostno obveščevalnih dejavnosti. Zaradi tesnih osebnih vezi in neizbežne finančne povezanosti s sirskega predsednikom Bašarjem al Asadom [in z drugimi ključnimi osebami sirskega režima] ima koristi od sirskega režima in je z njim povezana.“
- 11 Z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 266/2012 z dne 23. marca 2012 o izvajanju člena 32(1) Uredbe št. 36/2012 (UL L 87, str. 45) je bilo na seznam v Prilogi II k Uredbi št. 36/2012 dodano ime tožeče stranke z enako obrazložitvijo, kot je navedena v točki 10 zgoraj.
- 12 Svet je 24. marca 2012 v *Uradnem listu Evropske unije* objavil obvestilo za osebe in subjekte, za katere veljajo omejevalni ukrepi, določeni v Sklepu 2011/782, kot se izvaja z Izvedbenim sklepom 2012/172, in v Uredbi št. 36/2012, kot se izvaja z Izvedbeno uredbo št. 266/2012 (UL C 88, str. 9) (v nadaljevanju: obvestilo z dne 24. marca 2012).

- 13 V tem obvestilu je navedeno, da zadevne osebe in subjekti lahko zahtevajo za ponovno preučitev odločitve, da se njihova imena uvrstijo na sezname, priložene k aktom, navedenim v točki 12 zgoraj, skupaj z dokazili predložijo Svetu.

Postopek in predlogi strank

- 14 Tožeča stranka je 16. maja 2012 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo za razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa 2012/172 v delu, v katerem se ta akt nanaša nanjo.
- 15 Tožeča stranka je v repliki potrdila zahtevek za razglasitev ničnosti.
- 16 Tožeča stranka je z vlogo, ki jo je 30. januarja 2013 vložila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča – ker je Svet medtem sprejel Sklep 2012/739/SZVP z dne 29. novembra 2012 o omejevalnih ukrepih proti Siriji in razveljavitvi Sklepa 2011/782 (UL L 330, str. 21) – predlagala razširitev ničnostne tožbe, da bi se ta poleg Izvedbenega sklepa 2012/172 nanašala tudi na Sklep 2012/739, v točki 71 Priloge I h kateremu je navedeno njeno ime z enako obrazložitvijo, kot je navedena v točki 10 zgoraj (v nadaljevanju: predlog, ki se nanaša na Sklep 2012/739).
- 17 Svet je z dopisom, vloženim 28. februarja 2013 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, sporočil, da nima pripomb glede predloga, ki se nanaša na Sklep 2012/739.
- 18 Splošno sodišče (šesti senat) je na podlagi poročila sodnika poročevalca odločilo, da bo izvedlo ustni postopek.
- 19 Tožeča stranka je z vlogo, ki jo je 30. julija 2013 vložila v sodno tajništvo Splošnega sodišča, ponovno predlagala prilagoditev predlogov, da bi se njena ničnostna tožba nanašala tudi na Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 363/2013 z dne 22. aprila 2013 o izvajanju Uredbe št. 36/2012 (UL L 111, str. 1, in popravek v UL 2013, L 127, str. 27) in na Sklep Sveta 2013/255/SZVP z dne 31. maja 2013 o omejevalnih ukrepih proti Siriji (UL L 147, str. 14) v delu, v katerem ta akta, katerih priloge vsebujeta seznama, na katerih je njeno ime, vplivata na njen položaj (v nadaljevanju: predlog, ki se nanaša na Izvedbeno uredbo št. 363/2013, in predlog, ki se nanaša na Sklep 2013/255).
- 20 Tožeča stranka je prav tako 30. julija 2013 predložila nove dokazne predloge glede smrti njenega moža in dejstva, da zdaj skupaj z otroki, ki se šolajo, prebiva v Združenih arabskih emiratih (v nadaljevanju: novi dokazni predlogi).
- 21 S sklepom predsednika šestega senata Splošnega sodišča z dne 21. avgusta 2013 so bili novi dokazni predlogi priloženi spisu.
- 22 Svet je z dopisom, vloženim v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 4. septembra 2013, sporočil, da nima stališč o predlogu v zvezi z Izvedbeno uredbo št. 363/2013 in v zvezi s Sklepom 2013/255.
- 23 Svet je z dopisom, vloženim v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 6. septembra 2013, v bistvu trdil, da novi dokazni predlogi ne vplivajo na izid tožbe, ker smrt moža tožeče stranke in dejstvo, da se otroci šolajo v Združenih arabskih emiratih, ne spreminjajo njenih vezi s sirskim režimom. Svet je poleg tega poudaril, da dokumenti, ki jih je tožeča stranka predložila, ne dokazujejo, da je ona sama zapustila Sirijo.
- 24 Stranki sta na obravnavi 12. septembra 2013 ustno podali navedbe in odgovorili na vprašanja, ki jih je postavilo Splošno sodišče. Zlasti je tožeča stranka potrdila, da se je vloga, s katero se postopek začne, nanašala na Sklep 2012/172, na podlagi katerega je bilo njeno ime vpisano v Prilogo I k Sklepu 2011/782. Ta izjava je bila vnesena v zapisnik obravnave.

- 25 Ob isti priložnosti je Splošno sodišče pozvalo Svet, naj predloži dokaze, da je tožečo stranko posamično obvestil o Izvedbeni uredbi št. 363/2013.
- 26 Svet je z dopisom, vloženim v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 25. septembra 2013, predložil dokaz o tem, da je enega od zastopnikov tožeče stranke v tej zadevi s priporočenim dopisom z dne 13. maja 2013 posamično obvestil o Izvedbeni uredbi št. 363/2013 in njenem popravku ter da je ta zastopnik ta dopis prejel 17. maja 2013. Stališča tožeče stranke glede dokaza, ki ga je predložil Svet, so bila 7. oktobra 2013 vložena v sodnem tajništvu Splošnega sodišča.
- 27 Tožeča stranka je z dopisom z dne 4. oktobra 2013 predlagala prekinitev postopka, da bi lahko Svetu predlagala ponovno preučitev svojega položaja.
- 28 Predsednik šestega senata Splošnega sodišča je 22. oktobra 2013 po zaslišanju Sveta zavrnil predlog za prekinitev postopka in odločil, da konča ustni postopek.
- 29 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- Izvedbeni sklep 2012/172 razglasi za ničen v delu, ki se nanaša nanjo;
  - Sklep 2012/739 razglasi za ničen v delu, ki se nanaša nanjo;
  - Izvedbeno uredbo št. 363/2013 razglasi za nično v delu, ki se nanaša nanjo;
  - Sklep 2013/255 razglasi za ničen v delu, ki se nanaša nanjo;
  - Svetu naloži plačilo stroškov.
- 30 Svet Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- zavrne tožbo;
  - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

Dopustnost predlogov za prilagoditev tožbenih predlogov

- 31 Tožeča stranka je predlagala, naj se obseg ničnostne tožbe razširi tako, da se bo nanašala tudi na Sklep 2012/739, Izvedbeno uredbo št. 363/2013 in Sklep 2013/255.

Predlog, ki se nanaša na Sklep 2012/739, in predlog, ki se nanaša na Sklep 2013/255

- 32 Kot je razvidno iz točk 16 in 19 zgoraj, je bil, prvič, Sklep 2011/782, kakor je bil spremenjen z Izvedbenim sklepom 2012/172, razveljavljen in nadomeščen s Sklepom 2012/739 in, drugič, ko se zadnji ni več uporabljal, je bil sprejet Sklep 2013/255. Ime tožeče stranke je navedeno na seznamih, ki sta prilogi I k Sklepu 2012/739 in k Sklepu 2013/255, z enako obrazložitvijo, kot je navedena v Sklepu 2012/172, katere besedilo je v točki 10 zgoraj.
- 33 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je treba, če akt, ki je bil najprej izpodbijan, med postopkom nadomesti akt z enako vsebino, drugonavedeni akt šteti za novo dejstvo, zaradi katerega lahko tožeča stranka prilagodi svoje predloge in tožbene razloge. Ne bi bilo namreč dopustno, če bi institucija ali organ Evropske unije, da bi nasprotoval v tožbi vsebovanim očitkom zoper enega od svojih aktov,

prilagodil ta akt ali ga nadomestil z drugim in se med postopkom skliceval na to spremembo ali nadomestitev, da bi drugi stranki onemogočil razširitev njenih prvotnih tožbenih predlogov in razlogov na poznejši akt ali vložitev dodatnih tožbenih predlogov in razlogov zoper ta akt (sodba Sodišča z dne 3. marca 1982 v zadevi Alpha Steel proti Komisiji, 14/81, Recueil, str. 749, točka 8, in sodba Splošnega sodišča z dne 28. maja 2013 v zadevi Al Matri proti Svetu, T-200/11, točka 80).

- 34 Treba je ugotoviti dopustnost predlogov v zvezi s Sklepom 2012/739 in v zvezi s Sklepom 2013/255. Glede na datuma sprejetja teh sklepov, in sicer 29. november 2012 in 31. maj 2013, na podlagi katerih za tožečo stranko veljajo omejevalni ukrepi zoper Sirijo, sta bila namreč ta predloga, ki sta bila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložena 30. januarja in 30. julija 2013, gotovo vložena v roku za vložitev tožbe, ki se uporablja za oba zadevna sklepa.

Predlog, ki se nanaša na Izvedbeno uredbo št. 363/2013

- 35 Kot izhaja iz točke 11 zgoraj, je bilo ime tožeče stranke na seznam v Prilogi II k Uredbi št. 36/2012 dodano z Izvedbeno uredbo št. 266/2012.
- 36 Res je, da se vloga, s katero se postopek začne, v tej zadevi ni nanašala na Uredbo št. 36/2012, kakor je bila spremenjena z Izvedbeno uredbo št. 266/2012.
- 37 Res je tudi, da Izvedbena uredba št. 363/2013 spreminja Uredbo št. 36/2012.
- 38 V zvezi s tem iz sodne prakse, navedene v točki 33 zgoraj, izhaja, da je namen predloga za prilagoditev predlogov omogočiti tožeči stranki, da spremeni obseg svoje tožbe, če se akt, ki je bil najprej izpodbijan, med postopkom nadomesti z drugim aktom.
- 39 V takih okoliščinah je treba ugotoviti, da je predlog, ki se nanaša na Izvedbeno uredbo št. 363/2013, nedopusten, ker tožeča stranka razširi predmet svoje tožbe na akt, ki ga v tožbi ni izpodbijala, ne da bi bilo treba ugotavljati, ali je bil ta predlog vložen v predpisanem roku za vložitev tožbe.
- 40 Glede na zgoraj navedeno je treba ugotoviti, da tožeča stranka lahko vloži tožbo zoper Izvedbeni sklep 2012/172, na podlagi katerega je bilo njeno ime vpisano na seznam v Prilogi I k Sklepu 2011/782, zoper Sklep 2012/739 in zoper Sklep 2013/255, v delu, v katerem se ti akti nanašajo nanjo (v nadaljevanju skupaj: izpodbijani sklepi).

Vsebinska presoja

- 41 V utemeljitev tožbe tožeča stranka v bistvu navaja štiri tožbene razloge:
- prvič, kršitev pravice do obrambe, pravice do poštenega sojenja in pravice do učinkovitega sodnega varstva;
  - drugič, kršitev obveznosti obrazložitve;
  - tretjič, neobstoja dokaza glede zadostne povezave med njo in položajem ob sprejetju omejevalnih ukrepov proti Siriji;
  - četrtič: kršitev načela sorazmernosti, lastninske pravice in pravice do spoštovanja zasebnosti.
- 42 Najprej je treba preizkusiti drugi, nato prvi in tretji, nazadnje pa še četrti tožbeni razlog.

Drugi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve

- 43 Tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklepi ne določajo jasno specifičnih in konkretnih razlogov, zaradi katerih je Svet pri svojem uresničevanju diskrecijske pravice za presojo menil, da je treba za tožečo stranko sprejeti omejevalne ukrepe proti Siriji. Obrazložitev v teh sklepih naj bi bila ohlapna in splošna ter naj bi le izkazovala osebne in družinske vezi, namesto da bi predstavila objektivna dejstva in dokaze, iz katerih bi izhajalo, da sodeluje pri dejanjih, za katera so odgovorni njeni bližnji.
- 44 Poleg tega naj po sprejetju izpodbijanih sklepov ne bi bila obveščena o nobeni dodatni obrazložitvi.
- 45 Svet trditve tožeče stranke izpodbija.
- 46 Najprej je treba opozoriti, da je namen obveznosti obrazložitve akta, ki posega v položaj, kakor je določena v členu 296, drugi odstavek, PDEU, prvič, zadevni osebi dati na voljo dovolj podatkov za ugotovitev, ali je akt dobro utemeljen in ali vsebuje morebitne napake, na podlagi katerih bi lahko izpodbijala njegovo veljavnost pred sodiščem Unije, in drugič, temu omogočiti, da lahko izvaja nadzor nad zakonitostjo omenjenega akta. Tako določena obveznost obrazložitve je bistveno načelo prava Unije, od katerega so mogoča odstopanja zgolj iz nujnih razlogov. Zato je treba obrazložitev načeloma posredovati zadevni osebi hkrati z aktom, ki posega v njen položaj, neobrazložitve pa ni mogoče popraviti s tem, da se zadevna oseba z razlogi za pravni akt seznanji med postopkom pred sodiščem Unije (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 15. novembra 2012 v zadevi Svet proti Bamba, C-417/11 P, točka 49, in sodbo Splošnega sodišča z dne 14. oktobra 2009 v zadevi Bank Melli Iran proti Svetu, T-390/08, ZOdl., str. II-3967, točka 80).
- 47 Zato mora Svet – razen če nujni razlogi, ki se nanašajo na varnost ali vodenje mednarodnih odnosov Unije ali njenih držav članic, nasprotujejo temu, da se sporočijo nekateri elementi – osebo ali subjekt, na katerega se nanašajo omejevalni ukrepi, seznaniti s specifičnimi in konkretnimi razlogi, zaradi katerih meni, da je bilo te ukrepe treba sprejeti. Tako mora navesti dejanske in pravne okoliščine, od katerih je odvisna zakonska utemeljitev zadevnih ukrepov, in preudarke, na podlagi katerih je sprejel ta ukrep (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Bank Melli Iran proti Svetu, točka 81).
- 48 Poleg tega mora biti obrazložitev prilagojena naravi zadevnega akta in okoliščinam, v katerih je bil sprejet. Obveznost obrazložitve je treba presojati glede na okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino zadevnega akta, lastnosti podanih razlogov in interes za pojasnitev, ki ga lahko imajo naslovniki ali druge osebe, ki jih akt neposredno in posamično zadeva. Ni treba, da se v obrazložitvi podrobno navedejo vse upoštevne dejanske in pravne okoliščine, ker je treba zadostnost obrazložitve presojati ne le glede na njeno besedilo, ampak tudi glede na njen okvir in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje. Natančneje, akt, ki posega v položaj, je dovolj obrazložen, če je bil sprejet v okviru, ki ga zadevna oseba pozna in ji omogoča, da razume obseg ukrepa, sprejetega v zvezi z njo (zgoraj navedeni sodbi Svet proti Bamba, točki 53 ter 54, in Bank Melli Iran proti Svetu, točka 82).
- 49 V tej zadevi je bila obrazložitev Sveta ob vpisu imena tožeče stranke na seznam omejevalnih ukrepov zoper Sirijo ta:
- „Sestra Bašarja al Asada in žena Asifa Šokata, namestnika poveljnika varnostno obveščevalnih dejavnosti. Zaradi tesnih osebnih vezi in neizbežne finančne povezanosti s sirskega predsednikom Bašarjem al Asadom [in z drugimi ključnimi osebami sirskega režima] ima koristi od sirskega režima in je z njim povezana.“
- 50 Ugotoviti je treba, da tožeča stranka na podlagi te obrazložitve lahko razume, da je bilo njeno ime vpisano na seznam oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi proti Siriji, zaradi osebnih in družinskih vezi.

- 51 Dejstvo, da je tožeča stranka dobro razumela, da je Svet svojo odločitev sprejel na podlagi teh vezi, potrjuje okoliščina, da je v tej tožbi s tretjim tožbenim razlogom izrecno izpodbijala možnost, da Svet sprejme omejevalne ukrepe proti njej zgolj na podlagi teh vezi.
- 52 Poleg tega mora Splošno sodišče – ker je Svet v izpodbijanih sklepih jasno navedel razloge za izbiro – presojati njihovo utemeljenost.
- 53 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je obveznost obrazložitve bistvena zahteva postopka, ki jo je treba ločiti od vprašanja utemeljenosti obrazložitve, ki izhaja iz vsebinske zakonitosti spornega akta. Obrazložitev akta namreč pomeni, da je treba izrecno navesti razloge, na katerih ta akt temelji. Če ti razlogi vsebujejo napake, te vplivajo na vsebinsko zakonitost navedenega akta, in ne na njegovo obrazložitev, ki je lahko zadostna, čeprav so v njej navedeni zmotni razlogi (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 10. julija 2008 v zadevi Bertelsmann in Sony Corporation of America proti Impala, C-413/06 P, ZOdl., str. I-4951, točka 181, in zgoraj navedeno sodbo Svet proti Bamba, točka 60).
- 54 Glede na zgoraj navedeno je treba tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo obveznosti obrazložitve zavrniti, utemeljenost obrazložitve, ki jo je Svet navedel glede tožeče stranke, pa je treba preučiti v okviru tožbenega razloga v zvezi z neobstojem dokaza glede zadostne povezave med tožečo stranko in položajem ob sprejetju omejevalnih ukrepov proti Siriji.

Prvi tožbeni razlog: kršitev pravice do obrambe, pravice do poštenega sojenja in pravice do učinkovitega sodnega varstva

- 55 Tožeča stranka zatrjuje, da je svoje ime, vpisano na seznam oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi proti Siriji, ki naj bi bili kazenske narave, videla, ne da bi bila prej obveščena o obrazložitvi vpisa in ne da bi bila prej glede tega zaslišana. Zahteva, da imajo ti ukrepi učinek presenečenja, naj ne bi bila ovira, da se pred sprejetjem teh ukrepov opravi zaslišanje.
- 56 Poleg tega tožeča stranka navaja, da je Svet kršil obveznost, da jo obvesti o Izvedbenem sklepu 2012/172, vključno z obrazložitvijo njenega vpisa, čeprav je poznal njen naslov. Objava obvestila z dne 24. marca 2012 naj ji ne bi dala „konkretne možnosti“ predložitve stališč glede tega vpisa. Postopek ponovne preučitve, ki je omenjen v tem obvestilu, naj ji namreč ne bi omogočal, da učinkovito uveljavlja svoje stališče, in naj ne bi pomenil zadostnega varstva. Zato naj dejstvo, da ponovne preučitve ni zahtevala, ne bi bilo pomembno.
- 57 Tožeča stranka nazadnje zatrjuje, da ni mogla uveljavljati svoje pravice do učinkovitega sodnega varstva, ker je Svet ni obvestil o razlogih, iz katerih se omejevalni ukrepi proti Siriji nanašajo nanjo.
- 58 Svet trditve tožeče stranke izpodbija.
- 59 Opozoriti je treba, da je temeljna pravica do spoštovanja pravice do obrambe v postopku pred sprejetjem omejevalnega ukrepa izrecno določena v členu 41(2)(a) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki ji člen 6(1) PEU priznava enako pravno veljavo kot Pogodbama (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 21. decembra 2011 v zadevi Francija proti People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, ZOdl., str. I-13427, točka 66).
- 60 Opozoriti je treba tudi, da je skladu z ustaljeno sodno prakso načelo učinkovitega sodnega varstva splošno načelo prava Unije, ki izhaja iz skupnih ustavnih tradicij držav članic ter je potrjeno v členih 6 in 13 Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu, ter v členu 47 Listine o temeljnih pravicah (sodbi Sodišča z dne 13. marca 2007 v zadevi Unibet, C-432/05, ZOdl., str. I-2271, točka 37, in z dne 3. septembra 2008 v združenih zadevah Kadi in Al Barakaat International Foundation proti Svetu in Komisiji, C-402/05 P in C-415/05 P, ZOdl., str. I-6351, v nadaljevanju: sodba Kadi, točka 335).

- 61 Poleg tega iz ustaljene sodne prakse izhaja, da učinkovitost sodnega nadzora – ki mora predvidevati možnost, da se nanaša zlasti na zakonitost razlogov, na podlagi katerih organ Unije ime posameznika ali subjekta vključi na seznam naslovnikov omejevalnih ukrepov, ki jih je ta organ sprejel – pomeni to, da mora zadevni organ Unije zadevnega posameznika ali subjekt kar najbolj obvestiti o teh razlogih takoj, ko sprejme odločitev o vpisu, ali vsaj čim prej po odločitvi, da lahko naslovniki pravočasno vložijo pravno sredstvo (glej v tem smislu sodbo Kadi, točka 336).
- 62 Spoštovanje te obveznosti, da se sporočijo navedeni razlogi, je namreč nujno, zato da se naslovníkom omejevalnih ukrepov omogoči obramba njihovih pravic v kar najboljših okoliščinah in da se ob popolnem poznavanju razlogov odločijo, ali je smiselno, da se obrnejo na sodišče Unije (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 15. oktobra 1987 v zadevi Heylens in drugi, 222/86, Recueil, str. 4097, točka 15), ter zato da se sodišču Unije v celoti omogoči nadzor nad zakonitostjo zadevnega akta Unije, kot je za to pristojno na podlagi Pogodbe (sodba Kadi, točka 337).
- 63 V skladu z zahtevami, ki jih določa ta sodna praksa, člen 21(2) in (3) Sklepa 2011/782, člen 27(2) in (3) Sklepa 2012/739 in člen 30(2) in (3) Sklepa 2013/255 določajo, da Svet o svoji odločitvi, vključno z razlogi za uvrstitev na seznam, obvesti zadevno osebo, bodisi neposredno, če je naslov znan, bodisi z objavo obvestila, s čimer da navedeni osebi možnost, da predloži pripombe. Če so predložene pripombe ali novi tehtni dokazi, Svet ponovno preuči svoj sklep in o tem obvesti zadevno fizično ali pravno osebo, subjekt ali organ.
- 64 V obravnavanem primeru je bilo 24. marca 2012 po sprejetju Izvedbenega sklepa 2012/172 objavljeno obvestilo, s čimer se je tako tožeči stranki omogočila predložitev stališč Svetu.
- 65 Dejstva, da je bilo to obvestilo objavljeno po prvem vpisu imena tožeče stranke na seznam oseb, na katere se nanašajo zadevni omejevalni ukrepi, samega po sebi ni mogoče šteti za kršitev pravice do obrambe.
- 66 V zvezi s tem je treba spomniti, da se v skladu s sodno prakso glede spoštovanja pravice do obrambe, natančneje pravice do izjave, od organov Unije ne zahteva, da pred prvim vpisom imena posameznika ali subjekta na seznam za naložitev omejevalnih ukrepov sporočijo razloge za ta vpis zadevni osebi oziroma subjektu (glej v tem smislu sodbo Kadi, točka 338).
- 67 Tako predhodno obvestilo bi namreč lahko ogrozilo učinkovitost ukrepov zamrznitve sredstev in gospodarskih virov, ki jih nalagajo ti organi (glej v tem smislu sodbo Kadi, točka 339).
- 68 Taki ukrepi morajo za doseg svojih ciljev imeti učinek presenečenja in se morajo izvesti s takojšnjim učinkom (glej v tem smislu sodbo Kadi, točka 340).
- 69 Svetu torej pred prvim vpisom tožeče stranke na seznam oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi proti Siriji, tožeče stranke ni bilo treba zaslišati.
- 70 Nasprotno pa se pri sprejetju Sklepa 2012/739 in Sklepa 2013/255, ki sta poznejša akta, s katerima je ime tožeče stranke ostalo vpisano na seznamih z imeni oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi, načeloma ni mogoče veljavno sklicevati na argument učinka presenečenja (glej v tem smislu in po analogiji zgoraj navedeno sodbo Francija proti People's Mojahedin Organization of Iran, točka 62).
- 71 Vendar iz sodne prakse izhaja, da se za obstoj pravice do izjave pred sprejetjem aktov, s katerimi se ohranjajo omejevalni ukrepi za osebe, na katere so se ti že nanašali, predpostavlja, da je Svet v zvezi s temi osebami upošteval nova dejstva (glej v tem smislu in po analogiji zgoraj navedeno sodbo Francija proti People's Mojahedin Organization of Iran, točka 63).

- 72 V obravnavanem primeru je treba poudariti, da Svet ob ohranitvi imena tožeče stranke na seznamu oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi proti Siriji, ni upošteval nobenega novega dejstva, s katerim tožeča stranka po njenem prvotnem vpisu še ni bila seznanjena.
- 73 V zvezi s tem je treba poudariti, da je imela tožeča stranka v skladu z določbami, navedenimi v točki 63 zgoraj, možnost, da jo Svet na njeno pobudo zasliši, ne da bi jo pred sprejetjem vsakega poznejšega akta izrecno povabil na zaslišanje, če v zvezi z njo ni novih dejstev.
- 74 Vendar pa tožeča stranka te možnosti ni uveljavljala.
- 75 Poleg tega je Svet na dan objave Sklepa 2012/739 v *Uradnem listu Evropske unije* objavil obvestilo za osebe in subjekte, za katere veljajo omejevalni ukrepi, določeni v Sklepu 2012/739 in v Uredbi št. 36/2012, kot se izvaja z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1117/2012 (UL 2012, C 370, str. 6).
- 76 Prav tako je Svet 23. aprila 2013 v *Uradnem listu Evropske unije* objavil obvestilo za osebe in subjekte, za katere veljajo omejevalni ukrepi, določeni v Sklepu 2012/739, kot se izvaja z Izvedbenim sklepom Sveta 2013/185/SZVP, in v Uredbi št. 36/2012, kot se izvaja z Izvedbeno uredbo št. 363/2013 (UL C 115, str. 5).
- 77 Vsebina tega obvestila v bistvenem ustreza vsebini obvestila z dne 24. marca 2012.
- 78 V takih okoliščinah je treba šteti, da je imela tožeča stranka več mesecev možnost, da izpodbija dejstva, na podlagi katerih je bila vpisana in je ostala vpisana v prilogi, ki se nanaša na osebe, za katere veljajo omejevalni ukrepi.
- 79 V zvezi z očitkom, da Svet tožeči stranki ni odobril zaslišanja, je treba ugotoviti, da niti zadevna ureditev niti splošno načelo spoštovanja pravice do obrambe zadevni stranki ne priznavata pravice do takega zaslišanja (glej po analogiji sodbo Splošnega sodišča z dne 23. oktobra 2008 v zadevi People's Mojahedin Organization of Iran proti Svetu, T-256/07, ZOdl., str. II-3019, točka 93 in navedena sodna praksa).
- 80 Glede na trditve tožeče stranke, da ni bila posamično obveščena o Izvedbenem sklepu 2012/172, je treba navesti, da tožeča stranka ni niti poskušala izpodbijati trditve Sveta, da v času sprejetja tega akta ni imel njenega naslova.
- 81 Vsekakor, čeprav je bil Svetu naslov tožeče stranke znan, je treba ugotoviti, prvič, da neobstoj posamičnega obvestila o Izvedbenem sklepu 2012/172 – čeprav vpliva na čas, od katerega začne teči rok – sam po sebi še ne pomeni, da je zadevni akt ničen. Drugič, tožeča stranka ne navaja trditve, s katerimi bi skušala dokazati, da je v tem primeru neobstoj posamičnega obvestila o Izvedbenem sklepu 2012/172 posegel v njene pravice, kar naj bi utemeljevalo razglasitev ničnosti tega akta v delu, v katerem se nanaša nanjo.
- 82 Glede na zgoraj navedeno je treba ugotoviti, da pravice tožeče stranke do obrambe niso bile kršene niti takrat, ko je bila vpisana na seznam oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi proti Siriji, niti takrat, ko je ostala vpisana na tem seznamu.
- 83 Zato je treba ta tožbeni razlog zavriniti.

Tretji tožbeni razlog: neobstoj dokaza glede zadostne povezave med tožečo stranke in položajem ob sprejetju omejevalnih ukrepov proti Siriji

- 84 Tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklepi ne vsebujejo dokazov, ki izkazujejo obstoj vezi, prvič, z njeno osebnostjo, njenim ravnanjem in njenimi dejavnosti ter, drugič, s cilji omejevalnih ukrepov proti Siriji. Ker naj bi bila tožeča stranka le gospodinja, ki ne opravlja niti javne službe niti gospodarske dejavnosti, naj zgolj obstoj navedenih osebnih in družinskih vezi ne bi upravičeval njenega vpisa na seznam oseb, na katere se nanašajo ti ukrepi. Poleg tega tožeča stranka poudarja, da je medtem njen mož umrl.
- 85 Tožeča stranka trdi, da je Svet na podlagi njenih osebnih in družinskih vezi neupravičeno sklepal, da ima korist od sirskega režima in je z njim povezana, čeprav bi jo na zadevne sezname lahko vpisal le, če bi imel dokaze v zvezi z njenim dejanskim ravnanjem, za katero je osebno odgovorna. V zvezi s tem se tožeča stranka sklicuje med drugim na sodbo Sodišča z dne 13. marca 2012 v zadevi Tay Za proti Svetu (C-376/10 P). Poleg tega trdi, da Splošno sodišče ni omejeno le na presojo abstraktne verjetnosti razlogov, ki jih navaja Svet, temveč se mora prepričati, da ti razlogi temeljijo na konkretnih in natančnih podatkih in dokazih, v tem primeru pa naj ne bi bilo tako. V tem primeru naj bi šlo za enako vrsto nadzora, kot ga Splošno sodišče izvaja glede omejevalnih ukrepov proti teroristom.
- 86 Nazadnje, tožeča stranka navaja, da zatrjevanega neobstoja kakršnega koli dokaza v izpodbijanih sklepih ni mogoče ublažiti z izvlečki s spletnih strani, ki jih je Svet predložil Splošnemu sodišču kot dokaz, da je tožeča stranka povezana s sirskim političnim življenjem. Šlo naj bi namreč za popolno špekulacijo.
- 87 Svet trditve tožeče stranke izpodbija.
- 88 Opozoriti je treba, da v skladu s členoma 18(1) in 19(1) Sklepa 2011/782 omejitve vstopa na ozemlja držav članic ter zamrznitve sredstev in gospodarskih virov ne veljajo le za osebe, odgovorne za nasilno zatiranje civilnega prebivalstva v Siriji, ampak tudi za osebe, ki imajo od režima koristi ali ga podpirajo, in z njimi povezane osebe. Te določbe so v členih 24(1) in 25(1) Sklepa 2012/739 in v členih 27(1) in 28(1) Sklepa 2013/255.
- 89 S tem je Svet uporabil domnevo, da se osebe, ki so povezane s člani sirskega režima, obravnavajo, kot da imajo od tega korist ali kot da ga podpirajo ali kot da so z njim povezane.
- 90 Svet je v zvezi s tožečo stranko menil, da „[je] ima[ela] koristi od sirskega režima in je [bila] z njim povezana“, ker je sestra predsednika Bašarja Al Asada in žena Asifa Šokata, namestnika poveljnika varnostno-obveščevalnih dejavnosti, ter je imela tesne vezi z drugimi ključnimi osebami sirskega režima.
- 91 Treba je ugotoviti, ali je Svet s tem, da je tako ravnal, napačno uporabil pravo.
- 92 Najprej je treba opozoriti, da glede omejevalnih ukrepov, ki se nanašajo na tretje države, iz sodne prakse izhaja, da kategorije fizičnih oseb, za katere lahko ti ukrepi veljajo, vključujejo tiste, glede katerih je povezava s tretjo državo očitna, in sicer posameznike, ki so povezani z voditelji tretjih držav. Tako merilo je mogoče uporabiti, če je bilo določeno z akti, ki vsebujejo omejevalne ukrepe, za katere gre, in če je v skladu s ciljem teh aktov (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Tay Za proti Svetu, točki 68 in 69).
- 93 V tem primeru je treba najprej ugotoviti, da je tožeča stranka očitno oseba, ki je povezana z vodilnimi osebami sirskega režima, in sicer zaradi družinskih vezi s predsednikom te države in funkcij, ki jih je opravljal njen mož, ko je bil še živ.
- 94 Vendar pa je po eni strani po smrti moža Svet spremenil Sklep 2012/739 in ta dogodek upošteval pri sprejetju Sklepa 2013/255.

- 95 Po drugi strani je sklicevanje na „z drugimi ključnimi osebami sirskega režima“ preveč ohlapna trditev, s katero ni mogoče upravičiti vpisa tožeče stranke na seznam oseb, na katere se nanašajo zadevni omejevalni ukrepi, niti ohranitve tožeče stranke na tem seznamu.
- 96 Vendar je zgolj dejstvo, da je tožeča stranka sestra Bašarja Al Asada, dovolj, da Svet lahko meni, da je povezana z vodilnimi osebami Sirije v smislu določb, navedenih v členu 88 zgoraj, in to še toliko bolj, ker je v tej državi obstoj družinske tradicije splošno znano dejstvo, ki ga je Svet smel upoštevati.
- 97 Zato – drugače kot v bistvu trdi tožeča stranka – uporaba domneve, da ima koristi od sirskega režima in je z njim povezana, za njen položaj ni v nasprotju s sporočilom iz zgoraj navedene sodbe Tay Za proti Svetu. V tej sodbi je namreč Sodišče štelo, da vez med državo, na katero se nanašajo omejevalni ukrepi, ki jih je sprejel Svet, in fizično osebo, ki je družinski član vodje podjetja, za katero se šteje, da je povezano z vlado te države, ni dovolj, da se lahko navedeni omejevalni ukrepi nanašajo nanjo (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Tay Za proti Svetu, točke od 63 do 65). Vendar je Sodišče ugotovilo, da je osebe, glede katerih je povezava s tretjo državo očitna, in sicer voditelje tretjih držav in z njimi povezane posameznike, mogoče uvrstiti v kategorije fizičnih oseb, ki jih usmerjeni omejitveni ukrepi lahko prizadenejo (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Tay Za proti Svetu, točka 68). Očitno pa je, da je vez med tožečo stranko in sirskega režimom, za katero gre v obravnavani zadevi, očitno bolj neposredna in zanjo niso primerni isti ukrepi kot v zgoraj navedeni sodbi Sodišča Tay Za proti Svetu.
- 98 Drugič, treba je ugotoviti, ali je domneva, ki jo je uporabil Svet, in sicer da ima tožeča stranka korist od sirskega režima in je z njim povezana, sorazmerna s ciljem, ki mu sledi, in če jo je mogoče ovreči, ali štiti pravico do obrambe tožeče stranke, ki je bila preučena v prvem tožbenem razlogu.
- 99 Kot izhaja iz uvodnih izjav Sklepa 2011/273, je Svet določil omejevalne ukrepe proti tretjim državam, in sicer proti Siriji, kot posledico nasilnega zatiranja, ki ga oblast izvaja nad civilnim prebivalstvom. Ta namen imajo tudi izpodbijani sklepi, ki so bili sprejeti po Sklepu 2011/273. V zvezi s tem je treba ugotoviti, da če se zadevni omejevalni ukrepi nanašajo le na vodilne osebe sirskega režima, bi bili lahko cilji, ki jim sledi Svet, onemogočeni, saj bi lahko te vodilne osebe zlahka obšle te ukrepe s pomočjo svojih bližnjih. Ob tem je treba spomniti, da iz sodne prakse izhaja, da pojem tretje države lahko vključuje vodilne osebe take države in posameznike, ki so z njimi povezani (glej v tem smislu in po analogiji zgoraj navedeno sodbo Tay Za proti Svetu, točki 43 in 63 ter navedena sodna praksa).
- 100 Dalje, treba je navesti, da je zadevno domnevo mogoče izpodbijati. Iz določb, navedenih v točki 63 zgoraj, namreč izhaja, da Svet daje osebam, na katere se nanašajo zadevni omejevalni ukrepi, možnost, da mu predložijo pripombe, in če obstajajo bistveni novi dokazi ali so predložena nova stališča, ponovno preuči svojo odločitev. Osebe, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi, lahko torej svobodno izpodbijajo to domnevo, če dokažejo, da kljub svojim osebnim ali družinskim vezem z vodilnimi osebami sirskega režima od tega režima nimajo koristi in z njim niso povezane, zlasti na podlagi dejstev in informacij, ki jih imajo lahko le one same.
- 101 Čeprav je res, da iz sodne prakse izhaja, da je pristojni organ Unije tisti, ki mora v primeru izpodbijanja dokazati utemeljenost razlogov, navedenih zoper zadevno osebo, in zadnjenavedeni ni treba predložiti negativnega dokaza o neutemeljenosti navedenih razlogov (sodba Sodišča z dne 18. julija 2013 v zadevi Komisija in drugi proti Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, točka 121; glej v tem smislu tudi zgoraj navedeno sodbo Bank Melli Iran proti Svetu, točki 37 in 107), pa je treba ugotoviti, da v tem primeru tožeča stranka ne izpodbija dejstva, ki ga navaja Svet, namreč da je sestra Bašarja Al Asada, ampak le oporeka posledicam, o katerih je na podlagi tega dejstva sklepal Svet, in sicer da ima zato korist od sirskega režima in je z njim povezana.

- 102 Vendar pa tožeča stranka ni uporabila možnosti, da bi Svetu predložila stališča, da bi obrazložila, zakaj naj njena družinska vez ne bi omogočila njenega vpisa na seznam, niti ni zahtevala ponovne preučitve svojega položaja in ni predložila dokazov, na podlagi katerih bi bilo mogoče sklepati, da kljub njenemu odnosu z Bašarjem Al Asadom ni imela koristi od sirskega režima niti ni bila z njim povezana.
- 103 Tožeča stranka je pred Splošnim sodiščem po eni strani navedla le trditve v zvezi z njeno vlogo gospodinje, na katere je Svet odgovoril tako, da je kot primer predložil izvlečke s spletnih strani nekaterih medijev, ki govorijo o politični vlogi tožeče stranke. Na podlagi teh izvlečkov ni mogoče dokazati, da je tožeča stranka neposredno vpletena v zatiranje civilnega prebivalstva v Siriji, ampak le potrdati, da je Svet lahko domneval, da je bila povezana z režimom.
- 104 Po drugi strani je tožeča stranka predložila nove dokazne predloge (glej točko 20 zgoraj) med drugim glede dejstva, da se njeni otroci zdaj šolajo v Združenih arabskih emiratih. Zgolj na podlagi te okoliščine pa – čeprav je iz nje mogoče sklepati, da je tudi sama tožeča stranka zapustila Sirijo – ni mogoče sklepati, da se tožeča stranka več ne strinja s sirskega režimom in da je torej morala pobegniti iz države. Kot je namreč ugotovil Svet, je mogoče morebitno spremembo prebivališča pojasniti s številnimi drugimi razlogi, kot na primer s poslabšanjem varnosti v Siriji.
- 105 Tretjič, opozoriti je treba, da je bila možnost Sveta, da uporabi domnevo, določena v izpodbijanih sklepih (glej točko 88 zgoraj) in omogoča uresničevanje ciljev teh sklepov (glej točko 99 zgoraj).
- 106 Ob upoštevanju navedenega je treba ta tožbeni razlog zavrnuti.

Četrty tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti, lastninske pravice in pravice do spoštovanja zasebnosti

- 107 Tožeča stranka trdi, da vpis njenega imena na seznam oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi proti Siriji, krši načelo sorazmernosti, ki je določeno med drugim v členu 52(1) Listine o temeljnih pravicah. Ker naj namreč ni bilo dokaza, da je kakor koli kaznivo ravnala, naj ta vpis ne bi bil potreben niti naj ne bi bil v skladu s ciljem teh omejevalnih ukrepov.
- 108 Tožeča stranka meni, da zamrznitev njenih sredstev na podlagi izpodbijanih sklepov posega tudi v njeno lastninsko pravico, ki jo med drugim določa člen 17(1) Listine o temeljnih pravicah, ker ji onemogoča prosto razpolaganje z njenim premoženjem, ne da bi bila ta omejitev njene pravice potrebna ali primerna za dosego ciljev Sveta. Kljub temu, da gre za varstvene ukrepe in da se ti ukrepi uporabljajo le za gospodarske vire v Uniji, naj bi omejevalni ukrepi, ki se nanjo nanašajo, posegli v njeno lastninsko pravico, saj ne more razpolagati s svojimi sredstvi.
- 109 Iz podobnih razlogov naj bi omejitve svobode potovanja, ki jih določajo zadevni ukrepi, posegale v pravico tožeče stranke do zasebnega življenja, ki jo priznava med drugim člen 7 Listine o temeljnih pravicah.
- 110 Nazadnje, tožeča stranka navaja, da možnosti, ki jih določajo izpodbijani sklepi, da se za te omejitve odobrijo odstopanja, ne zadoščajo, ker določajo dodatno kasnejšo zahtevo, ko je samo bistvo zadevnih pravic doseženo in ker je odobritev teh odstopanj odvisna od diskrecijske pravice Sveta in držav članic.
- 111 Svet trditve tožeče stranke izpodbija.
- 112 Opozoriti je treba, da lastninska pravica spada med splošna načela prava Unije in je potrjena s členom 17 Listine o temeljnih pravicah. Glede pravice do spoštovanja zasebnosti člen 7 Listine o temeljnih pravicah priznava pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 6. decembra 2012 v združenih zadevah O. in drugi, C-356/11 in C-357/11, točka 76).

- 113 V skladu z ustaljeno sodno prakso pa se tem temeljnim pravicam v pravu Unije ne zagotavlja absolutno varstvo, temveč se presojuje glede na svojo funkcijo v družbi (glej v tem smislu sodbo Kadi, točka 355). Zato je mogoče izvrševanje teh pravic omejiti, če te omejitve dejansko ustrezajo ciljem v splošnem interesu, ki jim sledi Unija, in če glede na zastavljeni cilj ne pomenijo nesorazmernega in nedopustnega posega, ki bi ogrožal bistvo tako zagotovljenih pravic (glej v tem smislu sodbi Sodišča z dne 30. julija 1996 v zadevi Bosphorus, C-84/95, Recueil, str. I-3953, točka 21, in z dne 15. novembra 2012 v združenih zadevah Al-Aqsa proti Svetu in Nizozemska proti Al-Aqsa, C-539/10 P in C-550/10 P, točka 121).
- 114 Poleg tega je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da je načelo sorazmernosti eno od splošnih načel prava Unije in da zahteva, da morajo biti ukrepi, določeni s pravom Unije, primerni za uresničevanje legitimnih ciljev, ki jim sledi zadevna ureditev, in ne smejo presežati tega, kar je nujno za njihovo doseganje (sodba Sodišča z dne 12. maja 2011 v zadevi Luksemburg proti Parlamentu in Svetu, C-176/09, ZOdl., str. I-3727, točka 61, in zgoraj navedena sodba Al-Aqsa proti Svetu in Nizozemska proti Al-Aqsa, točka 122).
- 115 V obravnavanem primeru sta zamrznitev sredstev in drugih gospodarskih virov osebam, ki se štejejo za povezane s sirskim režimom, ter prepoved tem osebam, da vstopijo na ozemlje Unije (v nadaljevanju: zadevna ukrepa), ki ju nalagajo izpodbijani sklepi, varstvena ukrepa, katerih namen ni zadevnim osebam odvzeti njihovo lastnino ali pravico do spoštovanja zasebnosti (glej v tem smislu in po analogiji sodbo Kadi, točka 358). Vendar zadevna ukrepa nedvomno povzročata omejitev uveljavljanja lastninske pravice in vplivata na zasebnost tožeče stranke (glej v tem smislu in po analogiji zgoraj navedeno sodbo Al-Aqsa proti Svetu in Nizozemska proti Al-Aqsa, točka 120).
- 116 Glede primernosti zadevnih ukrepov za doseganje želenih ciljev, kar zadeva cilj v splošnem interesu, ki je za mednarodno skupnost enako pomemben kot zaščita civilnega prebivalstva, teh ukrepov kot takih ni mogoče šteti za neprimerne (glej v tem smislu zgoraj navedene sodbe Bosphorus, točka 26; Kadi, točka 363, in Al-Aqsa proti Svetu in Nizozemska proti Al-Aqsa, točka 123).
- 117 V zvezi z nujnostjo je treba ugotoviti, da alternativni in manj zavezujoči ukrepi, kot sta sistem pridobitve predhodnega dovoljenja ali obveznost utemeljitve po uporabi nakazanih sredstev, niso enako učinkoviti za doseganje želenega cilja, in sicer izvajanja pritiska na podpornike sirskega režima, ki preganja civilno prebivalstvo, zlasti zaradi možnosti obidenja naloženih omejitev (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Al-Aqsa proti Svetu in Nizozemska proti Al-Aqsa, točka 125).
- 118 Opozoriti je treba tudi, da člen 19, od (3) do (7), Sklepa 2011/782, člen 25, od (3) do (11), Sklepa 2012/739 in člen 28, od (3) do (11), Sklepa 2013/255 določajo možnosti, prvič, da se dovoli uporaba zamrznjenih sredstev za nujne potrebe ali za kritje nekaterih obveznosti in, drugič, da se izdajo posebna dovoljenja za odmrznitev denarnih sredstev, drugega finančnega premoženja ali drugih gospodarskih virov.
- 119 Prav tako lahko pristojni organ države članice v skladu s členom 18(6) Sklepa 2011/782, členom 24(6) Sklepa 2012/739 in členom 27(6) Sklepa 2013/255 med drugim dovoli vstop na svoje ozemlje iz nujnih humanitarnih razlogov.
- 120 Nazadnje, ni mogoče šteti, da je to, da je bilo ime tožene stranke ohranjeno na seznamu, ki je priloga k izpodbijanemu sklepu, nesorazmerno zaradi domnevne možnosti neomejenega trajanja ukrepa. Ta ohranitev se namreč redno preverja, da bi se zagotovilo, da se osebe in subjekti, ki ne izpolnjujejo več meril za uvrstitev na zadevni seznam, s tega seznama izbrišejo (glej po analogiji zgoraj navedeni sodbi Kadi, točka 365, in Al-Aqsa proti Svetu in Nizozemska proti Al-Aqsa, točka 129).
- 121 Iz tega je razvidno, da omejitev lastninske pravice in omejitev pravice do spoštovanja zasebnosti tožeče stranke, povzročeni z izpodbijanimi sklepi, glede na bistveni pomen zaščite civilnega prebivalstva v Siriji in odstopanja, ki jih določajo izpodbijani sklepi, nista nesorazmerni.

122 Ta tožbeni razlog je treba torej zavrniti, zaradi česar je treba zavrniti tudi tožbo v celoti.

Stroški

123 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Splošnega sodišča se neuspeli stranki na predlog naloži plačilo stroškov. Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi Sveta naloži plačilo njenih stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Bušri Al Asad se naloži plačilo stroškov.**

Kanninen

Berardis

Wetter

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 12. marca 2014.

Podpisi